

Vec C-14/04

**Abdelkader Dellas a i.
proti
Premier ministre a Ministre des Affaires sociales,
du Travail et de la Solidarité**

[návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Conseil d'État (Francúzsko)]

„Sociálna politika — Bezpečnosť a ochrana zdravia pracovníkov — Smernica 93/104/ES — Pojem ‚pracovný čas‘ — Rozsah — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje najmä pre maximálny týždenný pracovný čas priaznivejšiu hornú hranicu pre pracovníka — Stanovenie pracovného času v určitých zariadeniach sociálnej starostlivosti — Pohotovostná služba zahŕňajúca prítomnosť pracovníka na pracovisku — Neaktívne obdobie pracovníka v rámci takejto služby — Vnútroštátny mechanizmus rozdielného výpočtu hodín prítomnosti podľa intenzity práce“

Abstrakt rozsudku

1. *Sociálna politika — Bezpečnosť a ochrana zdravia pracovníkov — Smernica 93/104 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času — Pracovný čas — Pojem — Pracovníci určitých zariadení sociálnej starostlivosti a zdravotnícko-sociálnych zariadení — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje systém rovnocennosti s mechanizmom váženía za neaktívne obdobie — Neprípustnosť*
(Smernica Rady 93/104)
2. *Sociálna politika — Bezpečnosť a ochrana zdravia pracovníkov — Smernica 93/104 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času — Priaznivejšie vnútroštátne ustanovenia — Dolné alebo horné hranice, ktoré treba dodržať na overenie súladu so smernicou*
(Smernica Rady 93/104, článok 15)

1. Smernica 93/104 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času sa má vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, ktorá, pokiaľ ide o pohotovostnú službu vykonávanú pracovníkmi určitých zariadení sociálnej starostlivosti a zdravotnícko-sociálnych zariadení v režime fyzickej prítomnosti na pracovisku, stanovuje na potreby výpočtu skutočného pracovného času systém rovnocennosti pozostávajúci z uplatnenia mechanizmu váženía s paušálnymi koeficientmi na zohľadnenie existencie neaktívneho obdobia počas pohotovostných služieb, pokiaľ nie je zabezpečené dodržanie všetkých minimálnych požiadaviek stanovených uvedenou smernicou s cieľom účinne chrániť bezpečnosť a zdravie pracovníkov.

Kvalifikácia pracovného času v zmysle smernice 93/104 ako doby prítomnosti zamestnanca na pracovisku totiž nemôže závisieť od intenzity činnosti pracovníka, ale vyplýva výhradne z jeho povinnosti byť k dispozícii svojmu zamestnávateľovi.

(pozri body 58, 63 a výrok)

2. Článok 15 smernice 93/104 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času výslovne umožňuje uplatňovanie alebo zavedenie priaznivejších vnútroštátnych ustanovení na ochranu bezpečnosti a zdravia pracovníkov. V prípade však, že vnútroštátne právo stanovuje najmä pre maximálny týždenný pracovný čas pre pracovníkov priaznivejšiu hornú

hranicu, na overenie, či sú dodržané ochranné pravidlá stanovené smernicou, sú príslušné výlučne dolné alebo horné hranice, ktoré stanovuje táto smernica.

(požri body 51, 63 a výrok)